

WOJNA U BRAM NIEMIEC.

Pochód sprzymierzonych we Francji odzobycia Paryża, jest dwa razy szybszy niż niemiecki w roku 1940. To tempo marszu pozwala przypuszczać, że alianci jutro osiągną granicę Rzeszy. Najbardziej zagrożony jest okręg Trier-Koblencja, gdzie jak donosi "Atlantic Wall" gauleiter Simon obradował z przedstawicielami armii i partii nad wydaniem nadzwyczajnych zarządzeń. Simon nakazuje gruntowne zniszczenie terenu przed jego opuszczeniem, a więc domów, ogrodów, pól, zarządził on również wysadzenie w powietrze obiektów państwowych i samorządowych. Drogi z Koblencji na wschód zawałone są uciokiniami. Panuje powszechna obawa, że lotnictwo alianckie rozpocznie atakowanie kolumn ewakuacyjnych na drogach.

Noctny komunikat daje następujący obraz sytuacji: wojska kanadyjskie maszerując z głębi lasu doszły do Havru, posuwając się wzdłuż wybrzeża zajęły Dieppe, Le Treport i doszły do przedmieść Abbeville. Brytyjczycy zdobyli Arras i zajęli 1/3 terenu, na którym zbudowane są wyrzutnie bomb latających. Francuzi zdobyli Albert i Bapaume. Trzy armie alianckie poczyniły błyskawiczne postępy. Lewe skrzydło alianckie zdobyło Charleville i walczy w Sedanie. Prawe skrzydło zdobyło St. Menchould i Verdun, zbliża się do Metz, oddalonego o 30 km. od Rzeszy.

Gen. Eberbach, dowódca VII. armii niemieckiej, został wzięty do niewoli. Korespondent niemiecki, wzięty do niewoli twierdzi, że marsz. Kluge popełnił samobójstwo. Gen. Montgomery nie nowany został marszałkiem polnym. Gen. Eisenhower w gratulacji nazwał go najlepszym żołnierzem obecnych czasów.

W południowej Francji zajęto Vairon i Narbonne oraz przekroczone granicę Włoch i zajęto Ventiniglia. Wszystkie drogi w dolinie Rodanu silnie bombardowane.

"Atlantic Wall" przewiduje, że Amerykanie prędzej sforsują granicę Rzeszy, niż Rosjanie wejdą do Prus Wschodnich. Donosi dalej, że Kanadyjczycy zajęli Focamp, gdzie załoga niemiecka kapitulowała. Anglicy osiągli wybrzeże między Calais a Dunkierka, co odecięło wojska niemieckie na przetrzeźnieniu Dieppe-Calais. Amerykanie sforsowali Mozę w kilku miejscach

przekroczyli granicę belgijską. Na wschód od Paryża walczą jeszcze resztki siedmiu niemieckich dywizji. Drogi odwrotu z Metz oraz droga Nancy-Strassburg są stale bombardowane. Zamieszanie w wojskach niemieckich jest tak wielkie, że posiłki zdążające na front mają rozkaz marszu do miast, już przez alianców zajętych. W południowej Francji grupa gen. Knieesa próbuje przebić się na północ. W Lionie trwają walki. Między Lionem a Belfortem poddały się 2 bataliony niemieckie. Brest jest bombardowany z lądu i powietrza, załoga brak już amunicji. W Zagłębiu Sahry zarządzone roboty fortyfikacyjne, Akwizgran jest okopywany.

Z FRONTU WARSZAWY.

Walki trwają z niesłabnącą furją. Na Starym Mieście straciliśmy pozycje w kilku domach niszczalnych. Ul. Świętojańska jest zagrożona. Zdobyliśmy narożnik ul. Towarowej i Al. Jerozolimskiej aż do ul. Srebrnej. Na Mokotowie wszystkie ataki odparte. Na Żolibożu wróg umacnia swoje pozycje obronne. Ulice Wronia, Krochmalna, Pańska są w 60-ciu procentach zniszczone. Niemcy zamordowali artystę Mariusza Maszyńskiego z całą rodziną. Samoloty zrzucały na miasto fałszywe ulotki z podpisem P.C.K., w których Niemcy zapewniali, że nie walczą z ludnością, tylko z AK. Ludność winna opuścić miasto, które ulegnie całkowitemu spaleni. Tłumaczą za razem żołnierzom AK, by nie czekali na pomoc tak długo, bo Niemcy czekać nie będą. W piątą rocznicę wojny Pełnomocnik Rządu na Kraj przemawiał do ludności.

Dowódca polskiej dywizji pancerniej gen. Maczek złożył hołd ludności Warszawy.

W EUROPIE WSCHODNIEJ I POŁUDNIOWEJ.

Rosjanie po zajęciu Bukaresztu uderzają w kierunku Jugosławii i Austrii, idąc na Żelazne Wrota. Osiągnęli oni granicę Bułgarii, zdobywając Giurgiu. Inne oddziały wtargnęły do Rusi Zakarpackiej. Na lotniskach węgierskich zniszczono 60 niemieckich samolotów. Nowe tysiące Niemców poszło do niewoli z gen. Stionge na czele. Gen. Mieth dowódca korpusu poległ. "Atlantic Wall"

mówi o walkach Rumunów z Niemcami w połud. Karpatach. Już 25.000 Niemców poddało się wojskom rumuńskim.

W Słowacji silne walki toczą się w do-
linie Wagu, w Zlinie, Trenczynie i Lewoczy. -
Tiso prosi o dalsze posiłki wojsk niem. -
"Atlantic Wall" donosi o zamordowaniu -
przez powstańców niem. misji wojskowej, zło-
żonej z 17-tu wysokich oficerów, w tym 5-iu
generałów, jadącej z Berlina do Budapesztu.
Duże ilości sow. spadochroniarzy zostały -
zrzucone w środkowej Słowacji.

Na Węgrzech - według "Atlantic Wall" -
trwają walki słowackich powstańców -
z oddziałami węgierskimi. Ankara mówi, że
na Węgrzech uczyniono pierwsze kroki do -
zerwania z Niemcami i zawarcia pokoju -
z aliantami. Gabinet Lakatos jest prze-
jęciowym. Rosja nieoficjalnie oświadczyła,
że żąda się od Węgier gruntownej zmiany po-
lityki zagranicznej i wewnętrznej w duchu
naprawy demokratyzmu.

W Jugosławii wojska Tito zdobyły 3 -
miasta pod Belgradem i rozpoczęły wielką -
ofensywę w Czarnogórze. Także koło Zagrze-
bia toczą się walki. W Macedonii wybuchły
walki między Niemcami zasilonymi wasalski-
mi oddziałami Serbów z Bułgarami. Oddziały
bułgarskie stawiają Niemcom opór i łączą -
się z wojskami Tito.

Pokojowe pertraktacje z delegacją -
bułgarską w Kairze uległy przerwie z powo-
du upadku gabinetu Bagrianowa. Ustępuje -
min. spraw zagran. Lagranow. Bułgaria ma wy-
dać Rosji 100 statków niem., stojących w -
portach niemieckich.

INNIE FRONTY.

WŁOCHY. - Alianci wtargnęli w zewnętrzne
pozycje linii Gotów. Niemcy wycofują
się na drugie pozycje obronne.

WOJNA LOTNICZA. - Moskity bombardowa-
ły Kolonię, Düsseldorf i Leverkusen. Z Włoch
750 bombowców atakowało Ferrarę, Genuę, do-
linę Padu, Jugosławię i Węgry. Formacje Mu-
stangów zniszczyły w dwóch dniach 157 niem.
maszyn na ziemi.

ROZNE WIADOMOŚCI.

- Szwajcarski Tat pisze, że w połudn. -
Niemczech nastąpiły olbrzymie aresztowania
za akcje sabotażowe. Zwiększyła się rów-
nież nieponiżnie ilość samobójstw. Dowód-
ca Magdeburga gen. Keim został odwołany, a
w jego miejsce przyszedł partyjnik gen. -
Hans Kabanis. Między żołnierzami niem. w -
Norwegii szerzy się agitacja komunistyczna.

W Wiedniu odbyły się narady sztabu z partią
i władzami administracyjnymi na temat obro-
ny Austrii przed spodziewaną ofensywą rosyj-
ską.

- Premier Salazar przyjął attache polskie
go na specjalnej audjencji, interesując się
żywo walką Warszawy i losami ludności w obo-
zie pruszkowskim.

- Portugalski Czerwony Krzyż wysłał do -
Międzynarodowego Czerwonego Krzyża depeszę
apel o pomoc w lekarstwach i żywności dla -
ludności polskiej zamkniętej w obozie w Pru-
szkowie.

- W szeregach Polskiej A.K. w Warszawie
walczy żołnierz australijski, zbiegły z nie-
woli niemieckiej nazwiskiem Smith. Kores-
pondent Pata w Australii odwiedził rodzinę
wspomnianego żołnierza, która przesłała mu -
za pośrednictwem radia polskiego swe pozdr
wienia i życzenia.

- Nowy członek Rady Narodowej Adam Paw-
łowski złożył ślubowanie na ręce prez. R.P.

- Z trzędu greckiego wystąpili trzej ni-
nistrowie, w tej liczbie wicepremier Venize-
los. Do tej pory brak urzędowych wyjaśnień
tymisji. Według niepotwierdzonych wiadomoś-
ci, powód rezygnacji tkwi w różnicy zdań -
między nimi a premierem Papandreu, o kąd -
tęże wrócił z Włoch z konferencji z prem.
Churchillen.

OSTATNIE WIADOMOŚCI - godz. 9.20 rano.

- Alianci zajęli Douzens, Montdizier i -
St. Pol. Niemcy wycofują szybko swe wojska -
z całego okręgu Calais. Samoloty sprzynie-
rzonych zrzuciły miliony ulotek, wzywających
wojska niem. do poddawania się. Donoszą o -
samorządnej i masowej ewakuacji ludności -
z zachodnich okręgów Niemiec.

- Wojska rumuńskie weszły do Siedmiogro-
du w głąb na 10 km. Wzięły one dotychczas -
50.000 jeńców niem., w tym 9-ciu generałów.

- W Moskwie toczą się rozmowy między -
Mokotowem a delegacją rumuńską w sprawie
warunków zawieszenia broni.

- Na dziś zostało zwołane specjalne po-
siedzenie parlamentu fińskiego. Okręty fiń-
skie, znajdujące się na morzu otrzymały roz-
kaz bezwzględnego powrotu do Włoch.

- Po raz czwarty z rządu lotnictwo ame-
rykańskie atakowało japońską bazę Hainahora,
ponadto port Lawao na Filipinach. Na półn.
Pacyfiku bombardowano wyspę Parauszir. Ame-
rykańskie łodzie podw. zatopiły w ostatnich
dniach 17 jap. jednostek, w tym 2 kontrtorpe-
downce.

NA FUNDUSZ PRASY : Od Przyjaciela-5.000, Bun-
kier-100, Słowian-220, Słońce-50, Do-150 zł.

OPINIA BRYTYJSKA o KONFLIKCIE POLSKO-ROSYJSKIM.

Odmowa Rosji udzielenia pomocy War - szawie była kijem, wsadzonym w spokojne mro - wisko angielskiego społeczeństwa. Oburze - nie jakie ogarnęło umysł i serce przecięt - nego Anglika, wyrażane w artykułach dzien - ników różnych odcieni, zmienia się na głę - bokie analizowanie stosunków polsko-rosyj - skich i budzi refleksje, dotąd w prasie an - gielskiej niespotykane. Dziś sprawa polska interesuje całą prasę londyńską, a na spra - wę tę składają się i powstanie w Warszawie i niejasność stosunków polsko-sowieckich. I jak słusznie podkreśla "Naprzód" z dnia 31. VIII. - "poraz pierwszy odkąd wojna wy - buchła, cała prasa angielska stanęła soli - darnie i zwróciła przeciw polityce rosyj - skiej, oskarżając o złamanie zasady dotąd - najwierniej przestrzeganej, zasady wspiera - nia każdego ogniska oporu przeciw Niemcom". Przytoczyliśmy już w poprzednich numerach naszego pisma artykuł Vernon Bartletta w - "News Chronicle" i poglądy "Manchester - - Guardian". Dziś zaznaczymy głosy półurzę - dowego "Timesa" i organu Labour Party - - "Daily Herald".

"Times" w swym artykule wstępnym oma - wia tę sprawę. Po przypomnieniu, że rządy - USA i W. Brytanii przyznały polskiej Armii - Krajowej prawa kombatanckie pisze: "Moty - wy, jakimi kierowały się rządy USA i W. Bry - tanii w nadaniu Polskiej Armii Krajowej - praw kombatanckich oparte są na najwyższym szacunku dla bohaterstwa tych wojsk i na - szym podziwie dla A.K., która potrafiła zor - ganizować w Warszawie czynne wystąpienie i walczyć przez miesiąc. Przyznanie tych - - praw pociąga za sobą obowiązek zapewnienia wojskom Polskiej A.K. obrony i pomocy na - mocy praw wojennych". W dalszym ciągu arty - kułu "Times" pisze na temat stosunków pol - sko-rosyjskich: "Tragiczna historia XIX. wieku, kiedy to interwencja państw zachod - nych w stosunkach Polski i Rosji rzadko - przyniosła Polsce korzyść, powinna być dla - nas nauką. I ponieważ wiemy, że historia - - lubi się powtarzać chociaż w zmienionej - postaci - stwarza to konieczność przepro - wadzenia dłuższych narad między państwami - sprzymierzonymi".

"Daily Herald" pisze: "Nie obchodzi - nas odpowiedź na pytanie, kto ponosi winę - za powstanie w Warszawie. Co się stało, to się nie odstanie. Rosja mogła była uczynić wysiłek i udzielić Warszawie pomocy, skoro - lotnictwo sojusznicze uczyniło to z odle - - głości setek mil. Jeżeli istnieje ze stro -

ny Rosji jakieś powody, dla których tego - nie uczyniła, to należałoby je ujawnić, aby w ten sposób zapobiec złemu wrażeniu, jakie postępowanie Rosji wywołało wśród wszyst - kich narodów."

Uporczywe milczenie rządu sowieckiego i jego oficjalnych agencji oraz całej pra - sy sowieckiej na temat pomocy dla Warszawy czy rzeczowego uzasadnienia jej odmowy, - a także dobra i szczerą wolą rządu polskiego osiągnięcia porozumienia z Rosją, wyrażona - w ostatnim memorandum przesłanym do Moskwy, spowodowały drugi artykuł w "Timesie" na - temat konfliktu polsko-rosyjskiego.

"Times" stwierdza kategorycznie, że - "Moskwa lata całe zachęcała i nawoływała - Polaków do powstania i gdy wojska sowiec - kie znalazły się pod Warszawą, w stolicy - Polski wybuchło powstanie. Tymczasem armia - sow. poniosła silną porażkę pod Warszawą i musiała się cofnąć. W Polsce walczącej z - - olbrzymią przewagą Niemców rozszły się - pogłoski o celowym zatrzymaniu się wojsk - - sowieckich, czekających na straszliwe wy - - krwawienie się Niemców i Polaków w bezpar - donowej walce. Cóż dziwnego, że warszawscy - Polacy, leżący ofiarnie krwią dla wspólnej - sprawy, zajęli bezkompromisowe stanowisko - wobec Rosji, która w tej sytuacji rzuciła - - pogłoski pod adresem przywódców powstania. Anglia i Ameryka choć udzielić jaknajzer - szej pomocy walczącej Warszawie, zwróciły - się do Rosji z prośbą o udzielenie na ten - cel baz do lądowania. Rosja odmówiła i - - nieporozumienie polsko-rosyjskie doszło do szczytu". "Times" atakuje tu rząd brytyj - ski, iż zamało dołożył starań, by złagodzić - konflikt polsko-rosyjski, a przede wszyst - kin, że nie powinien dopuścić do takiego - napięcia i pisze dalej: "Rozgoryczenie - Polaków wpłynęło może niekorzystnie na - - stanowisko Rosji, ale niema ona żadnych po - wodów czy podstaw do obawiania się wrogo - ci ze strony Polski czy innych narodów - - sprzymierzonych. Rząd polski wykazał lojal - ność i szczerą w dążeniu do porozumienia z Rosją, to stanowisko zajmuje cały naród - polski. Może jeszcze Stalin zmienić swe - - bezkompromisowe stanowisko w sprawie pomo - cy dla Warszawy. Rząd brytyjski i inne rzą - dy sprzymierzone muszą uczynić wszystko by złagodzić konflikt polsko-rosyjski i uła - - twić porozumienie między obu państwami - - sprzymierzonymi".

NIEMICY PRZED SĄDEM ŚWIATA.

Wieści o zbrodniach niemieckich, dochodzące do Zachodu budziły oburzenie w krajach anglosaskich, ale szczegóły bestialstw, rozniary i potworność zbrodni, uważano w dużej mierze za mocno przesadzone, jeśli zgola nie za wytwór fantazji. Dopiero zajęcie obozu w Majdanku przez wojska sowieckie i znalezione na miejscu dowody, zaczęły przekonywać opinię anglosaską o prawdziwości wszystkich wieści dochodzących z krajów okupowanych. Korespondent "News Chronicle" Aleksander Werth, przebywający od lat na froncie rosyjskim, zwiedził obóz w Majdanku i opisał to miejsce kaźni z opowiadania mi ocalałych więźniów. Równocześnie - jak donosi Moskwa w audycji polskiej - dnia 23. VIII. o godz. 10 rano odbyło się otwarcie posiedzenia sądu apelacyjnego pod przewodnictwem A. Witosa. W swym inauguracyjnym przemówieniu zaznaczył on, że: "Dzisiejsze posiedzenie będzie szczególnej wagi. Z jednej strony bowiem będą zeznawać świadkowie - więźniowie obozu w Majdanku, którzy zdołali uniknąć śmierci, z drugiej współpracownicy Niemców. Pierwszy oskarżony Niemiec Schole - naturalnie on nie jest winny, on był tylko skromnym pracownikiem magazynu. Ale w partii jest od roku 1938, a członkiem SD od 1940. Na pytanie czy był świadkiem mordowań odpowiada przecząco. Jak Niemcy nazywali obóz w Majdanku? Obozem zniszczenia - brzmi odpowiedź. Jakich narodowości byli więźniowie w obozie? Niemiec wylicza: Francuzi, Polacy, Hiszpanie, Holendrzy, Grecy, Czesi i najwięcej Żydów. Byli więźniowie opowiadają różne fakty i opisują sceny, których byli świadkami. Opowiadają o masowej rzezi Żydów w dniu 13.11.43. Środki w aptece obozowej służyły nie do leczenia chorych, ale do zabijania. Istniały zastrzyki "Evi Pano", które powodowały natychmiastową śmierć. 3.000 ampułek tych zastrzyków zużyto w przeciągu 6 miesięcy. Najgorszym był dr. Benzer. Był on już 6 lat w obozach koncentracyjnych niemieckich. Tu odbywał swoją praktykę lekarską. Przeprowadzał na więźniach operacje, które zawsze prawie kończyły się śmiercią. W obozie najgorzej traktowani byli jeńcy sowieccy. Świadkami są Holender, który dostał się do Majdanka za to, że nie chciał wstąpić do armii niemieckiej i Niemiec, który skazany był za nielegalny ubój bydła.

Echa korespondencji Aleksandra Wertha i pierwszych dni przewodu sądowego w Lublinie, pojawiające się w prasie brytyjskiej -

wskazują, że dopiero teraz Anglicy zaczynają poznawać duszę i psychikę Niemców i zaczynają obarczać odpowiedzialnością za zbrodnie nie tylko hitleryzm, ale cały naród niemiecki.

"Daily Express" pisze na temat Majdanka: "Umysł angielski nie może zrozumieć - motywów, jakimi kierowali się Niemcy przy organizowaniu tego obozu śmierci. Są one - zupełnie sprzeczne z naszymi poglądami. Trudno to omawiać w języku angielskim. Ale fakty posiadają swą tragiczną wymowę".

"Times" pisząc o Majdanku mówi: "Przejmuje nas zgrozą zarówno rozmiar zbrodni - jak i jej stopień zwyrodnienia. Trudno znaleźć słowa na opisanie tego, co działo się w Majdanku. Umysł człowieka Zachodu nie może zrozumieć ani zdać sobie z tego sprawy. Doświadczenia nauczyły nas ostrożności w stosunku do przychodzących wieści i opisów zbrodni, ale to czego dowiadujemy się o tym obozie śmierci jest prawdą. W swej książce "Mein Kampf" mówi Hitler, że jako człowiek nowoczesny doszedł do przekonania, iż Żydzi swoją międzynarodowością i organizacją chcą opanować świat i przemienić go. I on, Hitler, postanowił temu zapobiec. A czyniąc to, chroni dzieło Boże od zniszczenia. I ci wszyscy ludzie, którzy wtedy byli oburzeni nieprawością poglądów Hitlera nie wierzyli, że je wcieli w czyn. Zbrodnie popełniali Niemcy nie tylko na terenie Polski. Cały naród niemiecki stoi pod oskarżeniem, że przyczynił się do ich popełnienia i będzie musiał za to odpowiedzieć".

SPRAWY POLSKIE.

Cała prasa londyńska omawia oświadczenie rządu brytyjskiego o uznaniu polskiej Armii Krajowej za regularną armię. Fakt ten jest ostrzeżeniem dla Niemców, którzy dokonują zbrodni na żołnierzach wziętych do niewoli w Warszawie. Oświadczenie rządu brytyjskiego ma podobne znaczenie dla Polski, jakie miało dla Francji uznanie jej armii krajowej za wojska kombatanckie. Ujawniono, że rząd Wielkiej Brytanii udzieli polskiej A.K. szybkiej pomocy.

NA FUNDUSZ PRASY: Karol-50, Kolec-50, Gola-50 zł.

POLSKA DEMOKRACJA - ŻOŁNIERZOM POLSKIM - Marysia Dziedzicka - 3 zastrzyki przeciw-tężcowe i strzykawka, Krystyna i Majorowa - igły do strzykawek.